

Arrest

nr. 83 453 van 21 juni 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 6 januari 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 30 november 2011 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 januari 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. MBOG, die *loco* advocaat S. BAKI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 31 mei 2011 dient verzoeker een aanvraag in tot verkrijgen van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie.

1.2. Op 30 november 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een beslissing houdende de weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, vijfde lid betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 31.05.2011 werd ingediend door:

Naam: (...)

Vooma(a)m(en): (...)

Nationaliteit: Marokkaanse

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: (...)

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie:

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste één jaar met zijn partner, zoals vereist door de wet van 15 december 1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij elkaar in die periode minstens 3 keer hebben ontmoet voor een minimum van totaal 45 dagen of dat zij één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag, of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben.

Betrokkene brengt volgende documenten voor de relatie aan:

Foto's van betrokkene zonder datum: aangezien betrokkene aan het kraambed te zien is, kan ervan uitgegaan worden dat de foto's getrokken zijn rond de geboorte van het kindje van de partner van betrokkene. Dit is te recent om aan te tonen dat betrokkenen minstens één jaar voor de aanvraag een duurzame relatie hebben.

Aangezien noch op de geboorteakte, noch in het rijksregister betrokkene vermeld staat als de vader van het kindje van zijn partner, vormen het voorgelegde document van kraamzorg en het bewijs van vaccinatie geen afdoende bewijs dat betrokkene effectief de vader is van het kind. De naam van betrokkene is hier immers op geschreven met een pen, waardoor de authenticiteit ervan niet kan nagegaan worden. Bovendien wordt enkel een officiële geboorteakte aanvaard als bewijs van ouderschap.

Bijgevolg is er niet voldaan aan de bovenvermelde criteria en wordt het recht op verblijf aan betrokkene geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 40bis wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), van artikel 52 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981, alsook van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel. Hij betoogt onder meer dat de *Dienst Vreemdelingenzaken er ten onrechte van uitgaat dat de duurzaamheid en het stabiele karakter van de partnerrelatie niet is aangetoond, verwijst onder meer naar het samenlevingscontract dat hij heeft afgesloten met zijn partner en stelt dat geen rekening is gehouden met alle elementen van zijn dossier, zoals onder meer zijn gezinssituatie.*

2.2. In de nota verwijst de verwerende partij naar artikel 40bis, §2 van de vreemdelingenwet, dat stelt dat het aan de vreemdelingen toekomt om met alle middelen van recht het duurzaam en stabiel karakter van de relatie aan te tonen, en wijst op haar ruime appreciatiebevoegdheid ter zake. Zij citeert rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), en betoogt dat het *in casu* niet kennelijk onredelijk is om te oordelen dat niet gedateerde foto's niet toelaten het stabiele karakter van een relatie aan te tonen en dat de periode van één jaar duurzame relatie wordt berekend in het licht van de aanvraagdatum en niet van de beslissingsdatum. De aanwezigheid van de vader bij het kraambed volstaat niet als bewijs van een duurzame relatie en bovendien bewijst verzoeker niet dat hij

de vader is van het kind. Geheel terecht, gelet op de elementen van het dossier, werd beslist aan verzoeker het verblijf van meer dan drie maanden te weigeren met bevel om het grondgebied te verlaten. Bovendien blijkt nergens dat de bestreden beslissing noch wat de feiten, noch wat de beslissing zelf betreft, in strijd is met het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS nr. 167.411 van 2 februari 2007; RvS nr. 154.954 van 14 februari 2006). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

2.4. In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat verzoeker onvoldoende bewijs aangebracht heeft dat hij en zijn partner elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag minstens drie keer hebben ontmoet voor een minimum van totaal 45 dagen, of dat zij één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag, of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben, en dit op grond van de beoordeling van de erin weergegeven documenten.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 31 mei 2011 een aanvraag indiende tot het verkrijgen van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie, in haar hoedanigheid van partner in een duurzame relatie met de burger van de Unie. De Raad stelt vast dat in de bijlage 19ter die zich in het administratief dossier bevindt de gemachtigde van de burgemeester melding maakt van het feit dat verzoeker onder meer een "wettelijke samenwoning" heeft voorgelegd en dat deze verklaring zich ook daadwerkelijk in het dossier bevindt. Uit de bestreden beslissing blijkt evenwel niet dat deze verklaring werd betrokken bij de beoordeling van de aanvraag, zodat verzoeker kan worden bijgetreden waar hij stelt dat geen rekening is gehouden met alle elementen van het dossier. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel is derhalve aangetoond. De argumentatie van de verwerende partij doet hieraan geen afbreuk : een vrije feitenappreciatie laat het bestuur immers niet toe om stukken die een aanvrager voorlegt ten bewijze van de aanspraken die hij maakt te veronachtzamen. De Raad heeft in het kader van een annulatieberoep niet de bevoegdheid om het betrokken document zelf te beoordelen. Het middel is in de besproken mate gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 30 november 2011 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig juni tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingzaken.

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS